

Ensemble. Sussi Björinger, Simon Petersson, Pierre Hagman, Robin Röhög med flera i The Full Monty. Foto: Tom Bengtsson

Mycket intensiv underhållning

Filmen The Full Monty, Allt eller inget, från 1997 är en av brittisk filmindustris största succéer någonsin och behöver knappast någon närmare presentation. Historien om de arbetslösa strippande

stålverksarbetarna i Sheffield har nästan blivit en modern arketypp.

Av filmen gjorde David Yazbek och Terrence McNally en amerikanserad musikal med premiär år 2000, som trots viss ihärdighet på musikteaterrepertoarerna inte kommit i närheten av filmens popularitet. Musikalen följer filmen tätt i handlingsspåren, och betar av alla dess teman: sveket mot arbetarklassmanliga ideal, homosexualitet, självmordsförsök, vårdnadstvister och osäker kroppsuppfattning. Ändå saknar musikalupplägget något av filmens varma och vemodiga hjärta.

När Kålle Gunnarsson tar stripteasen till Falkenberg är det Yazbeks och McNallys musikal, men med vissa inslag av filmen. Till exempel har huvudrollsinnehavarna Sonny Enell och Kristian Ståhlgren påfallande likheter med i filmens huvudroller, Robert Carlyle och Mark Addy. Ett och annat litet instick med karaktäristisk Kålle Gunnarsson-humor tror jag mig också kunna upptäcka.

Man måste beundra Kålle Gunnarssons mod att sätta upp stora musikaler på Storans lilla scen. Trots att ensemblen är mindre – 14 personer om jag räknat rätt – än i Sound of Music (26) så känns scenrummet betydligt trängre, kanske beroende på scenografin. När det blir full ensembledans är det koreografi med skohorn.

Det är kräm i musikinspelningen (kapellmästare Jonatan Bengtsson), tyvärr ibland också lite för mycket kräm i talmikrofonerna. Ensemblen tar i ända från tårna, så det skulle räckt till för en stor arenascen. Förhoppningsvis blir inställningarna mera finkalibrerade till premiären. Rummet är verkligen litet, man önskar att den goda ambitionen och den entusiastiska ensemblen hade mera space.

Sonny Enell, Kristian Ståhlgren och Pierre Hagman gör fina solo- och duettinsatser. Överraskande bra röst har också dansaren Mathias Jonsson, som dessutom är föreställningens komiska talang.

Och så, till slut, den stora frågan: blir det någon Full Monty? Visar dom allt? Gå till Storan själv och titta efter. Det är i alla fall garanterat ett par timmars mycket intensiv underhållning.